

Dosarul nr. 3r-281/23
2-22025143-01-3r-25012023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. L. Hoplevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan)

DECIZIE

07 februarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Oxana Parfeni

Aliona Donos

Mariana Ursachi

examinând recursul depus de către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Decostar” SRL împotriva Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor cu privire la anularea actelor,

împotriva încheierii din 19 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului și declarat inadmisibil apelul depus Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, împotriva hotărârii din 15 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 21 februarie 2022, SRL „Decostar” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței (reorganizată prin transformare, în Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor), cu privire la anularea procesului-verbal de control din 16 iulie 2021, anularea prescripției privind interzicerea temporară a lotului de produse și anularea deciziei nr. 1 din 20 ianuarie 2022.

Prin hotărârea din 15 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani acțiunea a fost admisă. S-a anulat actul administrativ individual defavorabil-prescripția privind interzicerea temporară a lotului de produse seria PL nr. 0197 din 16 iulie 2021, emis de Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței și decizia adoptată în procedura prealabilă –decizia nr. 1 din 20 ianuarie 2022, emisă de Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței.

La 16 iunie 2023, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, a înaintat apel nemotivat împotriva hotărârii din 15 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi. Totodată, apelantul a menționat că cererea de apel motivată va fi depusă după recepționarea hotărârii motivate.

La 28 iulie 2023, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a depus apelul motivat împotriva hotărârii din 15 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani. Totodată, apelanta Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a solicitat repunerea în termen a apelului.

În susținerea cererii de repunere în termen a indicat că reprezentantul împuternicit să reprezinte interesele Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor pe cauza dată se afla în concediu de odihnă anual, iar din lipsă de personal și a volumului mare de materiale termenul de depunere a apelului nemotivat a fost depășit. În aceste condiții consideră că depunerea apelului nemotivat a fost determinată de motive întemeiate, fapt pentru care urmează a fi repus în termen.

Prin încheierea din 19 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului și declarat inadmisibil apelul depus de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, împotriva hotărârii din 15 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, pe motiv că apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ.

La 13 octombrie 2023, prin intermediul Oficiului Poștal, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, a depus recurs împotriva încheierii din 19 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi încheieri.

În motivarea recursului a indicat că prin respingerea cererii de repunere în termenul de declarare a apelului și prin declararea ca fiind inadmisibilă a cererii de apel a îngrădit accesul la justiție al Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor încălcând dreptul fundamental la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CEDO.

La 25 octombrie 2023, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, într-un termen rezonabil, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa SRL „Decostar” copia recursului depus de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței (f.d.144)

Prin referința depusă la 05 decembrie 2023, SRL „Decostar” a solicitat declararea ca fiind inadmisibilă cererea de recurs depusă de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor.

În conformitate cu art.191 alin.(5) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, deciziilor și încheierilor curții de apel.

Conform art.243 alin.(2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților.

Examinând recursul, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive.

În conformitate cu art.243 alin.(1) lit. a) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie prin care declară recursul inadmisibil.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Totodată, în sensul art.241 alin.(3) din Codul administrativ, pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La rândul său, prevederile art.233 din cap. III din cartea a treia din Codul administrativ reglementează condițiile de formă și conținut față de cererea de apel și prin urmare față de cererea de recurs.

Prin prisma dispozițiilor art.236 alin.(2) lit.d) din cap.III din cartea a treia din Codul administrativ coroborate cu prevederile art.241 alin.(3) și art.242 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special când a fost depus după expirarea termenului stabilit.

Concomitent, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art.195 din Codul administrativ potrivit cărora procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art.111 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Potrivit art.113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, completul de judecată menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției,

fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificare a securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Subsecvent, potrivit art.223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.

În conformitate cu art.96 alin.(1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Conform art.97 alin.(3) din Codul administrativ, autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Din actele cauzei rezultă că, la 19 septembrie 2023 Curtea de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului și declarat inadmisibil apelul depus de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, împotriva hotărârii din 15 mai 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, pe motiv că apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ. (f.d.126).

Materialele cauzei atestă că, la 25 septembrie 2023, Curtea de Apel Chișinău a notificat recurentului Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, copia încheierii recurate, prin intermediul poștei electronice secretariat@issnpc.gov.md (f.d.137), indicată de ultimul în cererea de apel și recurs și prin intermediul căreia a fost expediată și recepționată corespondența pe parcursul examinării cauzei în instanța ierarhic inferioară.

Distinct, se reține că încheierea nominalizată a fost plasată pe Portalul Național al Instanțelor: www.cab.instante.justice.md.

La 13 octombrie 2023, prin Intermediul Oficiului Poștal, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, a depus recurs împotriva încheierii din 19 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d.137-141).

La acest capitol, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează prevederile art.242 din Codul administrativ, care cert, expres și imperativ stipulează că, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Din sensul normei de drept citate supra, rezultă că, după notificarea încheierii instanței de apel, recurentul urmează să depună recursul motivat în interiorul termenului legal de 15 zile și nemijlocit la instanța de judecată care a emis încheierea contestată, la caz, la Curtea de Apel Chișinău.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că, confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată prin poșta electronică se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice.

În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului, data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătoresc.

Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul menționat va cuprinde informații cu privire la aceste inexactități, cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că, transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi e-mailuri.

În speță, menționi de eroare tehnică, odată cu expedierea actului judecătoresc la adresa electronică a Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, lipsesc.

Din cele menționate rezultă că, momentul recepționării documentului electronic (copia încheierii Curții de Apel Chișinău) se va considera momentul intrării acestuia în sistemul informațional - adresa electronică: secretariat@issnpc.gov.md, indicat de destinatar în cererea de apel și recurs.

Cele menționate supra denotă faptul că, termenul de 15 zile prevăzut la art.242 din Codul administrativ, pentru prezentarea recursului, urma să curgă începând cu 26 septembrie 2023, ziua imediat următoare de la data notificării recurentului a încheierii Curții de Apel Chișinău și care urma să expire la 10 octombrie 2023, zi de marți, inclusiv. Însă, contrar acestui fapt, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a depus recursul împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău la 13 octombrie 2023, cu încălcarea evidentă a termenului de depunere a recursului.

Subsecvent, instanța de recurs învederează că hotărârile instanțelor judecătorești, pronunțate de judecătorii și de curțile de apel, sunt transferate din Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor pe portalul național al instanțelor de judecată, în regim real (pct.7-8 și 17 din Regulamentul privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.658/30 din 10 octombrie 2017).

Potrivit acestor prevederi, scopul existenței portalului național al instanțelor de judecată îl constituie susținerea unui mediu informațional virtual și accesibil pentru cetățeni. Informațiile publicate pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție includ lista cauzelor fixate pentru judecare, hotărârile instanței de judecată, citațiile în fața instanței și alte informații relevante pentru justițiabili.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că, rolul instanței de judecată este de a aduce la cunoștință persoanei despre emiterea hotărârii judecătorești, iar Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, fiind cel interesat de soluționarea cauzei în ordine de recurs, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a-și proteja dreptul de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, prin efectuarea actului de procedură până la expirarea

termenului prevăzut de lege, la caz prin depunerea recursului în conformitate cu art.242 din Codul administrativ.

În speță, culpa că Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a depus tardiv cererea de recurs nu se datorează Curții de Apel Chișinău, care a respectat corespunzător prevederile legale de notificare a actului de procedură, dar ultimului care nu a întreprins suficiente măsuri, după cum sugerează și jurisprudența CEDO de a-și proteja drepturile de acces la instanță și de a îndeplini actul de procedură în termenul prevăzut la art.242 din Codul administrativ, manifestând în acest sens un comportament de rea-credință la folosirea drepturilor sale procedurale.

La acest capitol se rețin prevederile art.24 alin.(1) din Codul administrativ, care statuează că, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art.242 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage drept consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

În conformitate cu prevederile art.65 alin.(1), (2) din Codul administrativ, dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

Din materialele cauzei, precum și din conținutul recursului depus de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, instanța de recurs reține că, ultimul n-a făcut uz de prevederile art.65 alin.(1) și (2) din Codul administrativ și nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului.

Din cele menționate, se impune declararea recursului depus de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, ca inadmisibil, în temeiul art.243 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ în coroborare cu art.236 alin.(2) lit.d) din Codul administrativ, or, exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal, atrage în consecință decăderea din acest drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

În conformitate cu art.36 alin.(2) din Codul administrativ, instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

În acest context, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție amintește că art.6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă în practica sa constantă că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac [cauza Bacev vs fosta

Republică Yugoslavă a Macedoniei; Kemp vs Luxembourg; Diaz Ochoa vs Spaniei], în care înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Cu privire la acest aspect Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat în jurisprudența sa că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. Or, aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventuality pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu v. România, cauza Marckx v. Belgia).

Imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza Ponomaryov c. Ucrainei, conform cărora, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. În acest caz Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

În atare circumstanțe, instanța de recurs ajunge la concluzia de a declara recursului depus de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, ca inadmisibil.

Conform art.191 alin.(5), art.241, art.242 și art.243 alin.(1) lit.a) și alin.(2) în coroborare cu art.236 alin.(2) lit.d) din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se declară inadmisibil recursul depus de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, împotriva încheierii din 19 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Decostar” SRL împotriva Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor cu privire la anularea actelor.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Oxana Parfeni

Judecători

Aliona Donos

Mariana Ursachi